

Samen

Samen staan ze voor de deur te kletsen en te lachen, Jaap en Anneke (beiden 32 jaar). Ze komen samen, omdat het niet lukt om elkaar te vertellen wat er mis gaat tussen hen. Allebei komen ze uit een eenvoudige hardwerkende familie. De generatie ervoor zat nog flink in de armoede. Allebei hebben ze van jongs af aan geleerd om keihard te werken en zich aan te passen. Discipline, gehoorzaamheid staan bovenaan. Of staat bovenaan 'Eert uw vader en uw moeder?' Allebei hebben ze al veel geleerd, maar ze moeten samen verder. Ik laat ze een 'eigenwijsje' trekken.

Betekenis

Jaap trekt 'Ik vergeef je'. "Welk verhaal kan je daarbij vertellen?" "Vergeving, ik ben vergevingsgezind mens, ik vergeef iedereen". "Anneke zit breeduit met haar hoofd te schudden. Ik vraag: "Ook je moeder?" "Nee, die niet." "Wat is vergeving voor jou?" "Vergeving is als de ander die je belazerd heeft dat toegegeven heeft, als je het uitgepraat hebt, als het duidelijk is wat er gebeurd is, en die ander gezegd heeft dat het niet deugde, dan is het klaar, dan kan ik weer verder met die persoon, moeder gaat dat nooit doen, nooit zal ze zeggen dat ze me belazerd heeft". Anneke knikt, dit verhaal kent ze en het klopt wat Jaap daarover zegt.

Anneke trekt "Ik ben eerlijk tegen mezelf". Ze vertelt dat ze nu wel eerlijk is tegen zichzelf. Zij kan ronduit vertellen wat ze de zwakke punten en onhebbelijkheden van zichzelf vindt. "Vroeger was ik niet eerlijk tegen mezelf, luisterde ik niet wat ik zelf wilde, of zelf ergens over dacht, nu heb ik dat geleerd en dit voelt een stuk beter". Jaap beaamt wat ze zegt "Anneke is goudeerlijk". Ik vraag haar wat de vogel betekent.

"Een roofvogel kan heel goed zien van grote hoogte". Jaap: "Het instinct is betrouwbaar, mensen niet, die kunnen liegen".

Genegeerd

Anneke vertelt Jaap dat het haar dwars zit dat hij soms zo dom met andere vrouwen kan kletsen, giebelen, flirten, en vooral vrouwen die zo vreselijk de aandacht te trekken. Jaap ligt dubbel van het lachen en snapt niet waar ze zich druk overmaakt. Anneke wordt nijdig, we hadden afgesproken dat ze om de beurt een onderwerp mochten bespreken wat moeilijk ligt. Ze benadrukt dat het niet alle vrouwen zijn, maar één specifieke. Jaap weet waar ze het over heeft, maar vindt het zo'n dom mens. Hij zit haar eerder belachelijk te maken dan dat hij serieus naar haar kijkt. Anneke realiseert zich dat niet Jan iets doet wat niet kan, maar bij haarzelf iets geraakt wordt. Ze heeft inmiddels geleerd om dan te zoeken naar vergelijkbare voorvallen. Opeens wordt het helder; haar zusje kan ook zo overdreven doen en daarmee alles bereiken wat ze wil. Zij zelf ontdekt pas het laatste jaar dat ze ook iets kan willen. Wat gaan ze nu samen doen? Jaap vindt dat Anneke veel te veel op hem let (wie heeft het kaartje met de roofvogelogen?). Hij bedenkt dat hij het niet meer zal doen. Hij zal Anneke volgende keer een seintje geven dat het om een dommie gaat.

Vrijheid.

Hij had het al genoemd, maar nu met nog veel meer voorbeelden: "Het leven is een keurslijf, de hele week alle dagen werken, Anneke die controleert wanneer hij klaar is met werken en thuis komt, altijd overal aanpassen, ze vertrouwt hem niet, hij kan noooooit effe een pilsje blijven plakken". Inmiddels zit Anneke luidruchtig te zuchten, deze riedels kent ze al. Jaap zegt dan ook: "Laat maar, zo hoeft het voor mij niet". Na alle zijsporen die Jaap inging benoemd en besproken te hebben, blijft staan dat hij graag wat vrije tijd zou willen hebben. "Ik heb nooit hobby's gehad, ik weet niet wat ik ga doen". Ze spreken samen af wanneer hij geheel vrij is om te doen wat hij wil.

Eigenwijs

De eigenwijsje's pasten wonderwel. Jaap mag doorzetten om zijn verhaal te vertellen, met de ander tot een afronding te komen. Anneke ziet veel en scherp, zondermeer een kwaliteit, maar ze mag Jaap iets meer ruimte laten.

Gea Evenhuis
www.agogischtherapeut.nl